

முயற்சி யுடையார்
இகழ்ச்சி யடையார்

Lettre du
**CERCLE CULTUREL DES
PONDICHERIENS**

* * * * *

**புதுச்சேரியார் கலை
மன்ற மடல்**

ISSN 1273-1048

N°12

Jun 1996

MPT des Amonts
et Courdimanche
91940 LES ULIS

Une leçon moderne

ஒரு நவீன பாடம்

Dans les numéros précédents nous avons évoqué quelques grands poètes tamouls, les uns anciens et classiques comme TirouvaLLouvar et les autres modernes et révolutionnaires comme Bâradiyâr et Bâradydâssane. Ces deux derniers ont eu, en plus, des relations étroites avec Pondichéry et son environnement culturel particulier.

Nous avons voulu présenter cette fois-ci un autre type. Pondichéry et l'Etat de Tamil Nadu peuvent s'enorgueillir de plusieurs jeunes poètes et écrivains contemporains. Nous proposons un poème en vers libres d'un autre ton et représentatif du développement des idées chez les 55 millions Tamouls d'aujourd'hui. Certes, la poésie tamoule ne peut être rendue de façon parfaite en français. Mais, le sujet traité est universel. Nous espérons que le lecteur pourra s'en faire une idée assez juste.

Leçon

Apprend à vivre,
Ote ton humanité,
Accroche la au cintre.
Amuse -toi
En applaudissant au spectacle
Des malheureux
Qui ont échoué.
N'éprouve aucune pitié.
Habitue-toi à regarder
Les injustices sans sourciller.
Avance en foulant
Les gens naïfs et innocents
Qui cèdent facilement.
Amitiés, relations, ta ville et ton monde,
Jette tout cela dans un coin,
N'en tiens aucun compte.
Fais fructifier ton argent,
Sème le, au nom de la finance :
La récolte sera abondante,
En dividendes et intérêts.
Dévore et grossis.
Demain, voyant ton corps inerte,
Rira bien,
Dans sa chute,
L'humanité
Accrochée au cintre !

பாடம்

வாழக்கற்றுக் கொள்
மனிதாபிமானத்தைக் கழட்டி
ஏங்கரில் மாட்டி வைத்து விட்டு
சந்தோசத்தில் திளைத்திரு
வழுக்கி விழுந்தவனின்
துக்கங்களில் கூட
கைகொட்டி சிரித்தபடி.
எதற்கும் இரங்காதே
கண்முன் நிகழும்
கொடுரங்களைக்கூட ரசிக்கப் பழகு.
முதுகு காட்டுபவனின் தலையிலெல்லாம்
அறைத்துவிட்டுப் போ -
கொஞ்சம் மிளகாய்.
நட்பு உறவு ஊர் உலகம்
கிடக்கட்டும் எல்லாம் ஒரு மூலையில்.
எதையும் லட்சியம் செய்யாதே.
பணம் பெருக்க
பணத்தையே பயிரிடு - பைனான்சு பெயரில்
அமோக விளைச்சல் உண்டு
வட்டியாய்.
உண்டு கொழு.
நாளை - உன் பிணத்தைப் பார்த்து
சிரிப்பாய் சிரிக்கும்
கீழே விழுத்துடிக்கும்
மனிதாபிமானம் -
ஏங்கரில் இருந்தபடியே !

Bâradyvâssane (1995)

பாரதிவாசன் (1995)

தென்னாப்பிரிக்கா காந்தி நெல்சன் மந்தேலா Nelson Mandela, Gandhi de l'Afrique du Sud

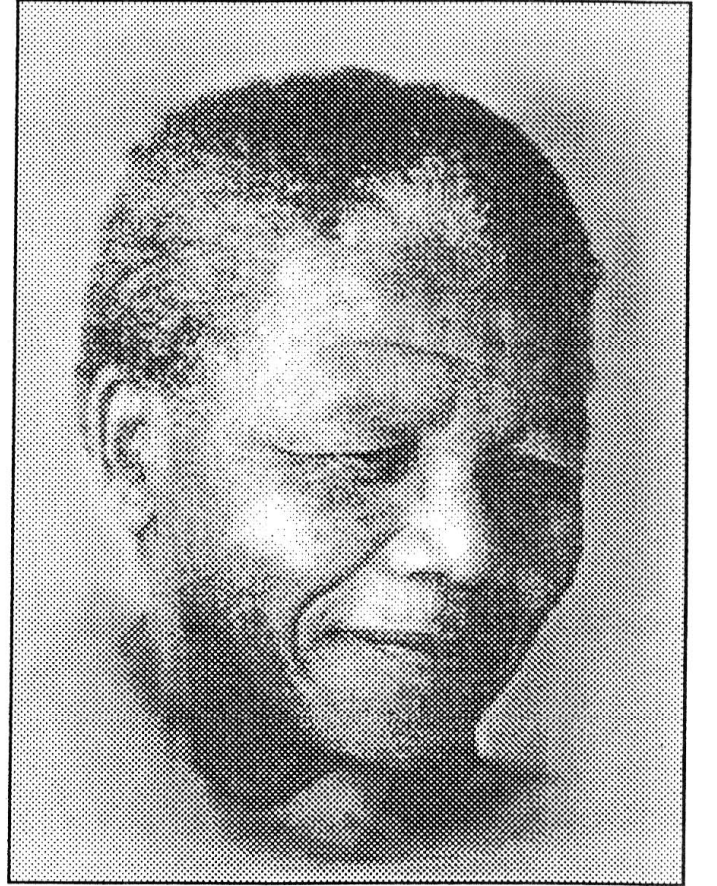
தென்னாப்பிரிக்காவின் சனாதிபதியாக இருந்து வரும் திரு.நெல்சன் மந்தேலா அவர்கள் எழுதிய 'சுதந்திரத்தை நோக்கிய நீண்ட வழிப் பயணம்' (Un long chemin vers la liberté) என்ற நூலைப் படிக்கும் நல்வாய்ப்பு சமீபத்தில் எனக்கு அமைந்தது. அறுநூற்றைம்பது பக்கங்கள் கொண்ட அப்புத்தகத்தை மந்தேலா கொண்டு செல்லும் எனிய, இனிய நடையானது நம்மையும் அவருடையப் பயணத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி அழைத்துச் செல்வதுடன், கடைசி வரை படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத தெள்ளமுதமாகவும் இருக்கின்றது.

அதே வேளையில், இந்திய மக்களின் சுதந்திரத்திற்காக மிகவும் பாடுபட்டுத் தன்னுயிரையே தியாகம் செய்த மகாத்மா காந்தியையும் அவருடைய 'சத்திய சோதனை' என்ற புத்தகத்தையும் நினைவூட்டி, நெல்சன் மந்தேலாவுக்கும் காந்திக்கும் பல வகைகளிலும் இருந்து வரும் ஒருமைப்பாடுகளையும் உணர வைக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தி இந்தியர்களின் உரிமைக்காக மேற்கொண்ட வழிமுறைகளாக இருக்கலாம். அவைகளை எவ்வளவில் மந்தேலா பின்பற்றி நடக்க முயன்றார் என்பதை இந்நூல் மூலம் நன்கு அறிய முடிகின்றது.

அவர்களின் குணாதிசயங்களில் வேற்றுமைகளும் இல்லாமல் இல்லை. உதாரணமாக, நெல்சன் மந்தேலா மகாத்மா காந்தியைப் போல அகிம்சையைக் கடைபிடிக்க முயன்றும் இறுதி வரை அவ்வழியைத் தொடர முடியாமல் வன்முறையை வலுக்கட்டாயமாகக் கற்க வேண்டிய சூழ்நிலை அவருக்கு ஏற்படுகின்றது.

மகாத்மா காந்தி மிகுந்த தெய்வ நம்பிக்கை கொண்டவராகவும் அரசியல் பதவியில் நாட்டமின்றியும் இருந்தாரென்றால் மாறாக நெல்சன் மந்தேலா கடவுள் பற்று இன்றி, அரசியலில் அதிகம் ஈடுபட்டு குடும்பப் பொறுப்பில் கவனஞ் செலுத்த முடியாமற் போனதால் தன் முதல் மனைவியைப் பிரிய வேண்டிய காலகட்டமும் உண்டாகின்றது.

ஒற்றுமைகளை நோக்கும் போது, மகாத்மா காந்தி நம் சுதந்திரத்திற்காகவும் சாதிமத வேறுபாடுகளை ஒழிப்பதற்காகவும் பாடுபட்டதைப்போலவே நெல்சன் மந்தேலா தென்னாப்பிரிக்காவில் பல்லாண்டுகளாக இருந்து வரும் நிறவேறியை அகற்றுவதற்காக தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் கழித்தார். இதன் காரணமாக இருபத்தெட்டு ஆண்டுகள் சிறையில் அடைபட்டு இன்னல்களுக்குள்ளாகியும் மந்தேலா தன்னம்பிக்கையை இழக்காமல், விடாமுயற்சியுடன் சிறையிலிருந்தபடியே தென்னாப்பிரிக்க கறுப்பர்களின் சுதந்திரத்திற்காக கடைசி வரை பாடுபட்டதைப் படிக்கும்போது அவருடைய தன்மான உணர்ச்சி, தியாக மனப்பான்மை, மனவறுதி ஆகியவை நமக்கு நன்றாகப் புரிகின்றன.

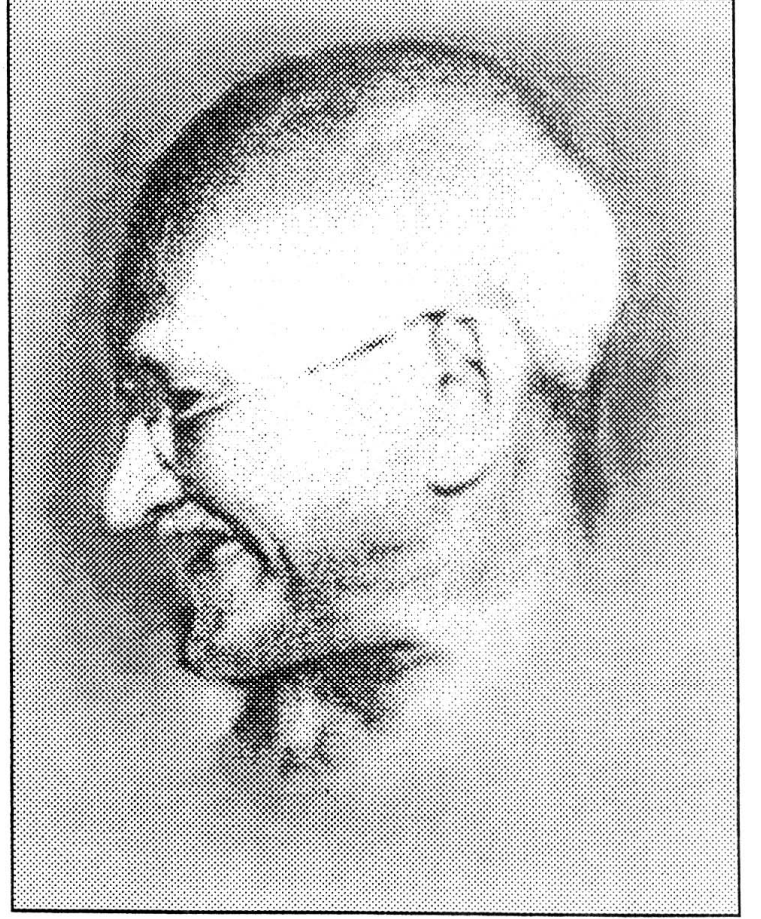

காந்தியும் மந்தேலாவும் சட்டக்கல்வி பயின்று வழக்கறிஞர்களாக பணியாற்றியதினாலும் இருவருமே உண்மை, நீதி, நேர்மை, கடமை இவற்றைக் கடைபிடித்து வாழ்ந்து வந்ததாலும் யாருக்கும் பயப்படாது நிமிர்ந்த நடையும் நேர் பார்வையும் கொண்டு 'ஏறு போல்' நடையினாய்

வா வா வா' என்ற மகாகவி பாரதியாரின் கவிக்கு ஏற்ப விளங்கினர். ஏழை- பணக்காரன், உயர்ந்தவன்-தாழ்ந்தவன், கறுப்பன்-வெள்ளையன் என்ற வேறுபாடு காணாது மனிதனை மனிதனாக மதித்து வாழ வழிகாட்டினர்.

ஆங்கில மொழியில் சட்டக்கல்வி பயின்று, அம்மொழியில் வல்லமை பெற்று விளங்கினாலும் மகாத்மா காந்தி, மந்தேலா இருவரும் தத்தம் தாய் மொழிக்கும் பிறந்த நாட்டு பழக்க வழக்கங்களுக்கும் முதலிடம் கொடுத்து மதித்து வந்தனர். வெள்ளையர்களின் அட்டுழியங்களை அவ்வப்போது எடுத்துக்காட்டி திருத்த முயன்றனரே தவிர அவர்களிடம் நட்பு கொண்டு நேசமுடன் இருக்கவே விரும்பினர்.

குடும்ப வாழ்க்கையை நோக்கும்போது, இருவருக்குமே தாங்கள் மகனாக, கணவனாக, தந்தையாக இருந்து செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யவில்லையென்ற குற்ற உணர்வு அவர்களுடைய மனதில் குடிகொண்டிருப்பதை நன்கு உணரமுடிகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக, நெல்சன் மந்தேலாவின் தாயாரின் மறைவைப் பற்றிக் கூறலாம். சிறையிலிருக்கும் சமயத்தில் அவருடைய தாயாரை இழக்க நேரிடுகின்றது. அப்போது அவர் தாய்க்குத் தலைமகனாயிருந்து தான் செய்ய வேண்டிய இறுதிக்கடன்களையாவது நிறைவேற்ற விரும்பி, சட்டப்படி பல வகைகளிலும் முயற்சித்தும் முடிவாகத் தாயாரின் சடலத்தைக் காண மெலதிகாரிகள் தடை விதித்து விடுவதால், அவர் மனதில் அதுவொரு ஆறாத காயமாகப் பதிந்து விடுகிறது.

நெல்சன் மந்தேலாவும் காந்தியும் சிறையில் வாழ்ந்த சமயத்திலும் மற்ற சூழ்நிலைகளிலும் தங்களுக்குக் கிடைத்த அரிய வாய்ப்புகளான பத்திரிகையாளர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்தல், பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதுதல் மூலம் தங்கள் போராட்டங்களை மக்களுக்கும் வெளி உலகுக்கும் நன்கு புரிய வைத்தனர்.

மகாத்மா காந்தி சிறையிலிருந்த போது தன் தென்னாப்பிரிக்க அனுபவங்களையும் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளையும் பல புத்தகங்களாக எழுதியதைப் போலவே, நெல்சன் மந்தேலாவும் 'சுதந்திரத்தை நோக்கிய நீண்ட வழிப் பயண' த்தைத் தம் நெருங்கிய நண்பர்கள் கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில் சிறையில் வாழ்ந்த சமயத்திலேயே விடாமுயற்சியுடன் எழுத ஆரம்பித்தாலும் பல இடையூறுகளுக்கிடையில் முடிவாக சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வெளிவந்த பின்னரே அவரால் இந்நூலை வெளியிட முடிகின்றது.

இப்படியாக மகாத்மா காந்தியைப் போலவே எளிய வாழ்க்கை, வழக்கறிஞர் தொழில், எல்லா மக்களிடம் நட்புறவு, சிறைச்சாலை வாசம், தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து வரும் பழங்குடி மரபுகளை அவர் பேணிக் காத்துவந்த முறை, அவருக்கேற்பட்ட இனிய அனுபவங்களை நகைச்சுவையுடன் அவர் எழுதும் விதம் இவையாவும் நெல்சன் மந்தேலாவைத் தென்னாப்பிரிக்காவின் காந்தியாகவே கருத வைக்கின்றன.

கோ.சுந்தரி

Les royaumes de Tamilnadu

Les royaumes de l'Inde du Sud, ainsi que Ceylan, sont mentionnés dans les édits sur rocher d'Asôka (le second et le treizième). La liste du second édit est la plus complète; elle inclut les noms de *Chôla*, *Pândya*, *Satiyaputa*, *Keralaputa* et *Tambapanni* (Ceylan). Tous ces territoires sont en dehors de son empire. Mais Asôka y envoyait des missionnaires pour prêcher le dhamma bouddhique (dharma en sanscrit) (1).

Les caractères des inscriptions d'Asôka dans le Sud sont différents, à certains égards, de ceux qui sont utilisés dans l'Inde du Nord. On les a reconnus comme une variété méridionale de l'écriture **brahmi**.

Dans l'histoire de Tamilnadu, la première époque qui soit bien éclairée est celle qui se reflète dans la littérature du *Sangam*, c'est-à-dire les trois ou quatre premiers siècles de l'ère chrétienne, qui constituent la strate la plus ancienne actuellement reconnaissable dans cette littérature. Ce sont des anthologies qui comprennent 2 279 poèmes de longueurs variées, outre 102 pièces anonymes. Il n'y a aucun doute que ce qui a survécu n'est qu'une partie d'une littérature beaucoup plus vaste (2).

Il est impossible de préciser à quelles époques sont apparues les trois monarchies tamoules. La plus connue, le royaume **Chôla**, se situe à l'est, elle comprend en gros le bassin de la Kâviri. Une autre monarchie, le royaume **Pândya**, occupait l'extrême sud-est, de la région de Madurai au cap Kanyâ Kumari. Le troisième était le royaume **Chera**, toute la côte ouest avec sa bordure montagneuse, correspondant à l'état moderne du Kerala ; mais, avant le Xème siècle, le malayâlam n'était pas distingué de la langue tamoule.

Le roi **Salomon** qui régnait au Xème siècle avant notre ère faisait du commerce avec des pays lointains, associé au roi Hiram de Tyr (Phénicie). Celui-ci utilisait le royaume de Salomon comme une grande route qui lui permettait d'atteindre la Mer Rouge et le lointain pays d'Ophir, d'où ses navires rapportaient de l'or, des pierres précieuses, du bois de santal, de l'ivoire, des singes et des paons. Le voyage durait trois ans. Cette durée fait écarter l'Arabie Heureuse d'où vint la **reine de Saba** pour rencontrer Salomon. Tous ces faits postulent que les moussons furent connues très tôt aux navigateurs de l'Inde, de l'Arabie et autres pays de l'Océan Indien. La découverte des moussons par Hippalus en l'an 45 de notre ère n'a eu de valeur que pour les Grecs et les Romains. On peut en conclure que le pays d'Ophir est bien l'Inde du Sud, qui reçut peut-être, au IIème millénaire, les envoyés de la reine égyptienne **Hatshepsout**.

La chronologie plus tardive des relations avec la Grèce et Rome confirme que l'Inde du Sud est citée par *Strabon*, *Plin*e, *Ptolémée*, ainsi que dans le *Périple de la Mer Erythrée* (oeuvre datée de la première moitié du Ier siècle). Il faut noter les nombreuses monnaies d'or et d'argent frappées par les empereurs romains des deux premiers siècles, que l'on a découvertes dans l'Inde du Sud. Enfin le port de "Poduké" (probablement **Pondichéry**), au sud duquel a été découverte une factorerie rappelant la navigation grecque à l'âge du Sangam.

J.Dupuis (*Histoire de l'Inde*, Ed.Kailâsh, 1996)

(1) அறம் en tamoul (NdlR)

(2) à comparer avec ce qu'écrit Jacqueline de Romilly, à propos de la littérature grecque : "Les Grecs écrivaient, écrivaient, mais on a presque tout perdu. Ce que nous possédons de la littérature grecque, qui est une merveille sur laquelle nous vivons encore, n'est qu'un îlot, un petit rien du tout à côté de ce qu'il y avait...". (NdlR)